

Alsnog gefeliciteerd

Eerder verschenen titels:

2018 - Zonder al te veel pretenties

2019 - Maar goed ...

2020 - Ik doe wat ik kan

2020 - Flierefluiten

2021 - Galmanspad

2022 - Voor wie er even bij stilstaat

©2022 Reinier van Delden

Redigeerwerkzaamheden en flaptekst: Harmen Boerwinkel

Aanmoediging en advies: Symen Veenstra

Omslag: Joren Hans

Binnenwerk: Martje Smith

ISBN: 9789464657135

Voor info, boekingen en nog meer verhalen: www.reiniervandelden.nl

Alsnog gefeliciteerd

Reinier van Delden

Inhoudsopgave

Je zal maar van iemand houden -	07
Roze koek -	08
Mama! -	10
Ze had zelfs Klaus Schulze -	11
Scherven uit het verleden -	12
Andere wereld -	14
Blinder nog dan Stevie Wonder -	15
Een uur of vijf was 't, meen ik -	16
De aardappeleters anno nu -	17
De ziel weet meer dan het verstand -	18
Kappertjes in azijn -	20
Kan ik toch nog wat -	21
Der Einsamer Hirte -	22
Echt, ik wou wel -	24
Een man, in z'n eentje -	25
Ik hield mij erbuiten -	26
Kippenpoten kopen -	27
Zo'n man die je niet kent -	28
In mijn element -	30
Weten waar de klepel hangt -	31
Het roept iets op waar ik niet aan wil denken -	32
Ik en meloenen -	34
Nooit meer over één nacht ijs -	36
Van die elektrische steppen -	37
Die man van de tv -	38
Wat erg hè -	39
Duitse vrouwen -	40

Alsof ik in de zaal zat -	42
Hij vermaakt zich wel -	43
Die schone schijn -	44
Een soort van stress -	46
Bijna een moord -	48
Op reis -	49
De schoenen van de barman -	50
Een vent -	51
Mijn pappenheimers -	52
Het wij-zij-denken -	54
Jaloezie -	55
Schoenen verkopen -	56
Het zout -	58
Hopelessly devoted to you -	59
Ik nam mijn verlies -	60
Dus ja -	62
Lekker was anders -	63
Je moet stil zijn in de stiltecoupé -	64
Laat maar zitten -	66
In mijn beleving -	68
Met de stroom mee -	70
In mijn ogen -	72
Mindfulness -	73
Ik pak de draad weer op -	74
Wat vliegt de tijd -	76
Dat beklemmende -	78
Over luisteren -	79

Je zal maar van iemand houden

Ze zei dat m'n jas niet stond.
Ze zei het terloops.
Ze stipte het even aan.
Zal ze erbij na hebben gedacht?
Toen ze het zei.
Dat het mij misschien iets zal doen.
Dat het mij zal raken.
We hebben een geschiedenis.
Die ver teruggaat.
We hebben een verleden.
Ik die zoekende was.
Zij die mij vond.
De volgende dag droeg ze mijn overhemd.
En verder niks.
Zeven jaren volgden.
De beroemde zeven jaren.
We probeerden het.
Maar tevergeefs.
Op de valreep nam ik een beslissing.
Ik moest weg.
En zij bleef.
Het kwam ter sprake.
Laatst.
Ik zag haar.
En zij zag mij.
Zand erover, zei ze.
Meer zei ze niet.
Ja, dat mijn jas niet stond.
En we hadden het nergens meer over.
Niet over dat ze mij betrapte.
Niet over dat ik nooit een rooie cent had.
Ze vergaf mij alles.
De hele waslijst.
Tja, zei ik.
Na enige tijd gezwegen te hebben.
Je zal maar van iemand houden.
Ja, zei ze.
Maar die jas.
Die jas kan echt niet!

Roze koek

Ik kocht een roze koek.
Uit een automaat.
Dit is nou typisch zo'n situatie, dacht ik.
Als ie nou blijft steken.
Blijft hangen.
Je weet wel.
Dat ie niet naar beneden valt.
Dan sta ik hier.
Op station Meppel.
Te klootviolen met een roze koek.
Niemand die je helpt.
Ze kijken wel.
Herkennen het probleem.
Maar steken geen poot uit.
En jij staat er moederziel alleen.
Je moet je maar zien te redden.
Nou kan je denken natuurlijk.
Ach, het is maar een roze koek.
Laat maar zitten.
Alleen je had net zo'n trek.
En zonde is het ook.
Van die € 1,50
Het geld groeit niet op je rug.
Dus je geeft er eens een klap tegenaan.
Dat ziet er in films altijd heftiger uit dan in het echt, merk je.
Zo'n automaat geeft niet mee.
Er gebeurt dan ook niets.
De roze koek zit nog steeds achter dat dingetje.
Die ervoor had moeten zorgen dat ie naar beneden viel.
Maar dat dingetje heeft vandaag blijkbaar geen zin.
En die trein, daar heb ik het nog niet eens over gehad.
Die trein die komt er zo aan!
Normaal gesproken is ie altijd te laat.
En precies vandaag rijdt ie op tijd.
Is er dan geen manager hier, schreeuw je!
Die ervoor kan zorgen dat ik mijn roze koek eindelijk eens kan krijgen.
Ik heb er immers recht op.
Het geld is al lang en breed van mijn rekening afgeschreven.
En probeer dat maar eens terug te draaien.
Ja goedemiddag, ik stond vanmorgen dus op station Meppel...